

[Jens Møller]

ingen og til skade for mange, og her tænker jeg igen først og fremmest på de arbejdsløse.

Kristeligt folkeparti mener derfor, at det, der skal til, for at vi kan komme ud af denne uholdbare situation hurtigst muligt, er en ægte erhvervsstimulerende politik. Det vil først og fremmest sige en politik, der giver erhvervslivet lavere omkostninger, så det kan konkurrere med udlandet, sætte arbejde i gang og eksportere os ud af krisen.

Allerede for 3 år siden anviste vi vejen til det. Det var ved valget i januar for 3 år siden, hvor vi sammen med partiet venstre foreslog, at man i stedet for at udbetale dyrtidsportioner skulle give skattelettelser, sådan at folk fik deres købekraft øget, som de skulle, men uden at det belastede erhvervslivet. Jeg kan ikke lade være at tænke nu, at hvis det var blevet gennemført dengang for 3 år siden, så havde vi stået betydelig bedre i dag. Vi havde haft en mindre inflationsrate, en bedre betalingsbalance og en betydelig bedre beskæftigelse. Det er der vist ingen der kan benægte.

For et par år siden fremførte vi vores efterhånden temmelig berømte Q-plan, hvor vi netop med klare tal og opstillinger og tabeller viste, hvordan man kunne styre udviklingen, så vi kunne komme undskuddet på betalingsbalancen, inflationen og arbejdsløsheden til livs i løbet af ganske få år.

Vi har således to gange været med til at fremlægge ting, der kunne have klaret problemerne, hvis man havde turdet gå med til det fra andre partiers side. Det har ikke kunnet lade sig gøre, men derfor har vi ikke opgivet.

Vi mener, at der må gøres alt, og vi har været med til en lang, lang række initiativer, dels nogle, vi selv har fremført, dels nogle, andre har fremført, og som vi har bakket op. Nogle af dem er blevet gennemført, andre er kun delvis blevet gennemført, og atter andre har vi ikke kunnet få flertal for endnu.

Jeg skal nævne nogle stykker af dem: spørgsmål om kursgaranti for udlandslån, sygedagpenge for de ansatte, så det ikke var arbejdsgiveren, der skulle hænge på det i 5 uger, men kun i 1 uge, de selvstændiges egen mulighed for at forsikre sig under sygdom, skat på produktionsjord, som burde lattes, kapitalvindingsskatten, der burde laves om, så den ikke hindrede generationsskiftet, og dér tænker vi først og fremmest på landbru-

get, men også på byerhvervene, erstatning for statshoveriet med opkrævning af ATP og kildeskat osv. Vi har arbejdet meget for at få en lavere rente, specielt for konkurrenceerhvervene, men også i det hele taget. Det er en vigtig omkostning, som her kan holdes nede. Et bedre investeringsklima osv., osv. Og så har vi også lavet forskellige initiativer for enkelte erhverv, der har været særlig i klemme.

Der har således virkelig været arbejdet på dette, og det er altså også lykkedes i nogle tilfælde, men det væsentlige og det vigtigste, det, der virkelig skulle give baggrunden for denne ekspansion inden for erhvervslivet, nemlig denne omkostningsdæmpende politik, har vi altså ikke kunnet få tilstrækkelig baggrund for.

ØD er vel også et spørgsmål, der må komme ind her. Lad mig straks sige, at kristeligt folkeparti er modstander af de centrale fonds, hvad der jo også viste sig i går og i dag. Vi er også modstandere af, at de penge, der skal bruges til en sådan ordning, kommer efter lønsummen, når man udregner dem som en procentdel af lønsummen, for det bliver reelt kun en lønskat. Vi mener, at begge disse ting er erhvervsfjendtlige, og jo før vi får dem fjernet, jo bedre, jo mere tillid vil det kunne give i erhvervslivet, så man kan gå fremad igen.

Vi mener derimod, at vi må have noget, der hedder lønmodtagernes medengagement, som vi har kaldt det. Der vil jeg gerne lægge eftertryk på ordet »med«, for det betyder for os, at lønmodtagerne må være medejere af deres virksomhed. De må være med i udbyttet, de må være med til at bestemme, men de må også have medansvar og medrisiko. Kun på den måde betyder det et virkeligt engagement, sådan at dette at være på arbejde ikke bare bliver en parentes i ens liv, som man hurtigst muligt skal have overstået. Hvis vi skal bruge et moderne, lidt forslidt udtryk, så kan vi sige, at det kan give en meningsfyldt tilværelse, også mens man er i arbejde.

Jeg tror, at denne ordning, hvis den bliver gennemført, vil være til fordel, ikke bare for lønmodtagerne, men også for erhvervslivet, fordi det vil give et bedre erhvervsklima, et bedre produktionsklima. Derfor mener vi ganske enkelt ikke, at vi behøver at tvinge noget ned over hovedet på folk. Vi kan gøre det frivilligt, så vil det meget hurtigt trænge